

# Դանիելի Գիրքը — Հարյուր իննսունինը

Քաղաքական անկում և մարգարեական ճակատագիր. Դեմոկրատական և Հանրապետական կուսակցությունների վերջը աստվածաշնչյան մարգարեության համատեքստում

Jeff Pippenger

2024-05-03

Մենք նույնականացնում ենք երկրի գազանի պատմության մեջ Դեմոկրատական և Հանրապետական կուսակցությունների վախճանը: Հայտնություն տասներեքի երկրի գազանը բաժանված է Հանրապետական և Դեմոկրատական կուսակցությունների, որոնք պայքարում են Հանրապետական եղջյուրի մարգարեական պատմության ներսում: Եղջյուրները իշխանությունների խորհրդանիշներ են, և երկու եղջյուրներն էլ իրենց իսկ մարգարեական պատմության մեջ պարունակում են իրենց մարգարեական փոխհարաբերության միկրոտիեզերքները: Հանրապետական եղջյուրի համար այդ միկրոտիեզերքը պատկերվում է երկու հիմնական քաղաքական կուսակցություններով, որոնք ներթափանցում են Միացյալ Նահանգների պատմության ամբողջ ընթացքում: Միացյալ Նահանգները մարգարեական պատմության մեջ նույնականացված այն սակավաթիվ թագավորություններից է, որոնք կազմված են երկու իշխանություններից: Աստվածաշնչյան մարգարեության մեջ երկու իշխանություններով ներկայացված բոլոր նախորդ ազգերը նախատիպում են Միացյալ Նահանգներին: Մարա-Պարսկական կայսրությունը, Ֆրանսիան (Սոդոմ և Եգիպտոս), ինչպես նաև Իսրայելը՝ իր հյուսիսային և հարավային թագավորություններով, բոլորը նպաստում են Միացյալ Նահանգների մարգարեական բնութագրերին:

Դանիելի ութերորդ գլխում մեղա-պարսկական կայսրությունն ուներ երկու եղջյուր, և վերջին եղջյուրը (Պարսկաստանը) առավել բարձր ելավ: Մենք այս տարրը նույնացրել ենք՝ նշելով, որ Դեմոկրատական կուսակցությունը պատմության մեջ հայտնվեց Հանրապետական կուսակցությունից առաջ, ուստի Հանրապետական կուսակցությունը, ի վերջո, լինելու է այդ երկու կուսակցություններից վերջինը: Առաջին Հանրապետական նախագահը պատմության մեջ հայտնվեց՝ ի պատասխան Դեմոկրատական կուսակցության ստրկամետ դիրքորոշման, և առաջին Հանրապետական նախագահը 1863 թվականին հռչակեց Ազատագրման հռչակագիրը, ինչը եղել է ԱՄՆ-ի քաղաքացիական պատերազմի միջնաժամանակը և Լատդիկեական Յոթերորդ օրվա ադվենտիստական եկեղեցու համար ապստամբության տարին:

Վերջին Հանրապետական նախագահը նախապատկերված է առաջին Հանրապետական նախագահով, ուստի վերջին նախագահը պատմության մեջ կհայտնվի քաղաքացիական պատերազմի միջնամասում՝ ստրկամետ Դեմոկրատական կուսակցության և իր ստրկության դեմ Հանրապետական կուսակցության միջև: Վերջին օրերի Դեմոկրատական կուսակցության կողմից առաջ մղվող ստրկությունը համաշխարհային ստրկություն է: Ինչպես առաջին

Հանրապետական նախագահի դեպքում, վերջին Հանրապետական նախագահը կսպանվի ստրկամետ կուսակցության կողմից, ինչպես Թրամփը քաղաքականապես սպանվեց գողացված 2020 թվականի ընտրություններում: Որպես 1989 թվականի՝ վախճանի ժամանակից ի վեր վեցերորդ նախագահ՝ Թրամփը կլինեի ամենահարուստ նախագահը, և նա խռովության կմղեր ոչ միայն Միացյալ Նահանգների, այլև ամբողջ աշխարհի գլոբալիստներին: Ուստի, 2015 թվականին նախագահի պաշտոնին առաջադրվելու իր հայտարարությամբ, սկիզբ դրվեց ստրկամետ գլոբալիստների Դեմոկրատական կուսակցության և ստրկության դեմ Հանրապետական կուսակցության միջև քաղաքական քաղաքացիական պատերազմին:

Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի կատարման մեջ Թրամփը քաղաքականապես սպանվեց գողացված 2020 թվականի ընտրություններում, և Դեմոկրատական կուսակցությունը սկսեց ցնծալ փողոցներում, մինչև որ ակնհայտ դարձավ, որ 2022 թվականին Թրամփը պատրաստվում էր կրկին առաջադրվել նախագահի պաշտոնի համար: Այնժամ մեծ սարսափ եկավ գլոբալիստների վրա՝ Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի կատարման մեջ, և նրանց պատերազմը սաստկացավ: Մարա-պարսկական եղջյուրների վկայությունը ցույց է տալիս, որ վերջին բարձրացող եղջյուրը (Հանրապետական կուսակցությունը) պիտի ելներ վերջինը և պիտի բարձրանար ավելի վեր: Վերջին հանրապետական նախագահը կհաղթի Դեմոկրատական կուսակցությանը:

2024 թվականի ընտրությունները նշանավորում են Դեմոկրատական կուսակցության վախճանը, որովհետև նրանք այլևս երբեք հնարավորություն չեն ունենա առաջադրելու նախագահական թեկնածու, նախքան կիրականորյա օրենքը վերջ դնի երկրի գազանի մարգարեական պատմությանը: Կիրականորյա օրենքի ժամանակ Հանրապետական կուսակցությունը ևս դադարում է: Դեմոկրատական կուսակցությունը ավարտվում է 2024 թվականի ընտրություններով, իսկ Հանրապետական կուսակցությունը ավարտվում է կիրականորյա օրենքով: Կիրականորյա օրենքը, լինելով Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության վերջը, պատկերվել էր երկրի գազանի սկզբնավորմամբ՝ 1798 թվականին: Երկրի գազանի հիմնական մարգարեական բնորոշիչը նրա «խոսելն» է: 1798 թվականին Միացյալ Նահանգներն ընդունեց Alien and Sedition Acts-ը, որոնք, հետևաբար, նախատիպում են կիրականորյա օրենքը, երբ Միացյալ Նահանգները խոսում է վիշապի պես:

1776-ից մինչև 1798 թվականը Միացյալ Նահանգները, թեև դեռևս Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը չէր, ներկայացնում է Միացյալ Նահանգների խոսելու երեք սահմանաքարեր: Այդ ժամանակաշրջանը հանգեցրեց երկրի գազանի իշխանության սկզբին՝ որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորություն, և հետևաբար այն ներկայացնում է մի ժամանակաշրջան, որը տանում է երկրի գազանի իշխանության ավարտին՝ որպես վեցերորդ թագավորություն: 1776 թվականի Անկախության հռչակագիրը, որին հաջորդեց 1789 թվականի Սահմանադրությունը և 1798 թվականի Օտարերկրացիների և Խռովահրահրության մասին օրենքները, ներկայացնում են երեք սահմանաքարեր այն

պատմության մեջ, որը տանում է երկրի գազանի՝ որպես վեցերորդ թագավորության ավարտին՝ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Այդ երեք սահմանաքարերի իրականացումը տարբեր կերպով ներկայացված է թե՛ Դեմոկրատական, թե՛ Հանրապետական կուսակցությունների պատմության մեջ:

2001 թվականի «Patriot Act»-ը նշանավորում է Միացյալ Նահանգների քաղաքացիների անկախության վերացման սկիզբը և նախապատկերացվել էր այն հռչակագրով, որ ամերիկյան պատմության իսկական հայրենասերները հաստատեցին Անկախության հռչակագրով: «Patriot Act»-ի ճանապարհային նշանը Հանրապետական և Դեմոկրատական կուսակցությունների համար երեք ճանապարհային նշաններից առաջինն է:

Դեմոկրատական կուսակցությունն ավարտվում է 2024 թվականի ընտրությամբ, որը ճանապարհ է հարթում Թրամփի Գործադիր հրամանների համար, որոնք նախապատկերված էին «Օտարականների և խռովության մասին օրենքներով»: Այնուհետև Թրամփի կողմից գործադրվող Գործադիր հրամանները Կիրակնօրյա օրենքը չեն, սակայն դրանք մի տեսակ վիշապի պես խոսել են, որովհետև Թրամփը դրանք կօգտագործի՝ իրագործելիս Քույր Ուայթի այն նույնականացումը, որ «ակտիվ բռնապետություն» տեղի կունենա վերջին օրերում: Բռնապետությունը մի բառ է, որ նշանակում է դիկտատուրա, որը իրականացվում է այն Գործադիր հրամաններով, որոնք նախատիպավորված են «Օտարականների և խռովության մասին օրենքներում»: Երբ Թրամփը կիրարկի իր Գործադիր հրամանները, տեղի կունենա Պելոսիի դատավարությունների հակադարձումը, որոնք նշանավորեցին Բայդենի ձախողված նախագահությունը:

Ժամանակահատվածը, որը բնորոշում է Դեմոկրատական և Հանրապետական կուսակցությունների վախճանը, կրում է Ալֆայի և Օմեգայի դրոշմը, որովհետև յուրաքանչյուր ժամանակահատվածի սկիզբը ներկայացնում է վախճանը: Այս պատճառով Դեմոկրատական կուսակցության համար առաջին ճանապարհային նշանը 2001 թվականի Patriot Act-ն է, իսկ երկրորդ ճանապարհային նշանը՝ Pelosi Trials-ը, որոնք սկսվեցին 2021 թվականին: Այդ դատավարությունները ներկայացնում են 1789 թվականի Սահմանադրության լիակատար մերժումը: Pelosi Trials-ը ներկայացնում են միջին ճանապարհային նշանը Դեմոկրատական կուսակցության գծում, որը նախակերպվել էր այն ժամանակ, երբ 1776 թվականից տասներեք տարի անց Սահմանադրությունը վավերացվեց տասներեք գաղութների կողմից: Pelosi Trials-ը ներկայացնում են ապստամբություն Սահմանադրության դեմ և նախակերպվել էին 1789 թվականին: Դեմոկրատական գծի երրորդ ճանապարհային նշանն այն տեղն է, որտեղ նրանք ավարտվում են որպես քաղաքական կուսակցություն:

Դրանք ավարտվում են 2024 թվականի ընտրությամբ, և երբ 2025 թվականի պաշտոնամուտը կատարվի, Pelosi Trials-ի երկրորդ շարքը կիրականացվի Գործադիր հրամանագրերով, որոնք նախատիպորեն ներկայացված էին Alien and Sedition Acts-ով: Այսպիսով, Դեմոկրատական կուսակցության համար երրորդ waymark-ը 1798 թվականի Alien and Sedition Acts-ն է: Այն ժամանակաշրջանը, որը ներկայացնում է

Դեմոկրատական կուսակցության ավարտը, սկսվում է ընտրությամբ, պաշտոնամուտով և սատանայական քաղաքական իրավական պատերազմի ներմուծմամբ, և ավարտվում է ընտրությամբ, պաշտոնամուտով և սատանայական քաղաքական իրավական պատերազմի ներմուծմամբ:

Հանրապետական կուսակցության համար առաջին ճանապարհային նշանը 2001 թվականի Patriot Act-ն է, որը նախատիպավորվում է 1776 թվականի Անկախության հռչակագրով: Երկրորդ ճանապարհային նշանը նույնը չէ, ինչ երկրորդ ճանապարհային նշանն էր Դեմոկրատական կուսակցության համար: Երկրորդ ճանապարհային նշանը, որ դեմոկրատների համար ներկայացվում էր 1789 թվականի Սահմանադրությամբ, առաջին Pelosi-ի դատավարություններն էին, սակայն հանրապետականների համար երկրորդ ճանապարհային նշանը, որը ներկայացվում է 1789 թվականի Սահմանադրությամբ, Alien and Sedition Act-ն է, որը կատարվում է, երբ 2025 թվականին Trump-ի երկրորդ երդմնակալությունն իրականացվում է: Ինչպես՝ և կարող են 1798 թվականի Alien and Sedition Acts-ը ներկայացնել 1789 թվականի Սահմանադրությունը:

Թրամփի երկրորդ երդմնակալության ժամանակ նրա Գործադիր հրամանները, որոնք նախատիպավորված են 1798 թվականի Alien and Sedition Acts-ով, սկիզբ են դնում ոչ միայն Փելոսիի դատավարությունների երկրորդ շարքին, այլև այդ ակտերը սկիզբ են դնում գազանի պատկերի ձևավորմանը: Գազանի պատկերի ձևավորման ժամանակաշրջանը սկսվում և ավարտվում է վիշապի պես խոսելով: Ժամանակաշրջանի սկզբում այդ խոսելը ներկայացնում է թագավորական իշխանությունների հաստատումը, որոնք ներկայացված են որպես բռնապետություն, կամ ինչպես Քույր Ուայթն է կոչում այն՝ «դեսպոտիզմ»: Գազանի պատկերի ձևավորման ժամանակաշրջանի վերջում վիշապի պես խոսելը մատնանշում է կրոնական իշխանությունների հեղինակության հաստատումը քաղաքական իշխանությունների վրա:

Անկախության հռչակագիրը հռչակագիր էր ընդդեմ թե՛ Եվրոպայի թագավորների քաղաքական իշխանության բռնակալության, թե՛ Հռոմեական եկեղեցու կրոնական իշխանության: Գազանի պատկերի կազմավորման ժամանակաշրջանն այն է, երբ այս երկու ապականված իշխանությունները միավորվում են իրար հետ, ընդ որում՝ հարաբերության վերահսկողությունը գտնվում է կրոնական իշխանության ձեռքում: Այս երկու իշխանությունների կազմավորման, կամ միավորման մեջ հենց կրոնական իշխանությունն է, որ վերջինն է հանդես գալիս և առավել բարձր է: Հետևաբար, այդ ժամանակաշրջանի սկիզբը ներկայացնում է ժամանակաշրջանի ավարտը: 1798 թվականի Alien and Sedition Acts-ը ներկայացնում են Դեմոկրատական կուսակցության ավարտը, և դա նրանց երրորդ ճանապարհային նշանն է, բայց միաժամանակ այն ներկայացնում է Հանրապետական կուսակցության ավարտական ժամանակաշրջանի երկրորդ ճանապարհային նշանը: Հանրապետական կուսակցության երրորդ ճանապարհային նշանը կիրակնօրյա պարտադրումն է:

Դեմոկրատական կուսակցության համար 1776, 1789 և 1798 թվականներով ներկայացված երեք ճանապարհային նշանները նախատիպում են 2001 թվականը (1776), 2021 թվականի առաջին Pelosi Trials-ը (1789) և 2025 թվականի երկրորդ Pelosi Trials-ը (1798):

Հանրապետական կուսակցության համար 1776, 1789 և 1798 թվականներով ներկայացված երեք ուղենիշները նախապատկերում են 2001 թվականը (1776), 2025 թվականի Պելոսիի երկրորդ Դատավարությունները (1789) և կիրակնօրյա օրենքը (1798):

1776, 1789 և 1798 թվականները ներկայացնում են քսաներկու տարի, իսկ քսաներկուս Աստվածության՝ մարդկության հետ միավորման խորհրդանիշն է: Այս երեք նշանաքարերը կրում են «Ճշմարտության» վկայությունը, որովհետև ներկայացնում են, որ առաջին և վերջին նշանաքարը նույն ճշմարտությունն են նույնացնում: 1776-ը նույնացնում է անկախության հաստատումը, իսկ 1798-ը՝ անկախության վերացումը: Ուստի դրանք ներկայացնում են եբրայական այբուբենի առաջին և վերջին տառերը, որը բաղկացած է քսաներկու տառից: Տասներեքերորդ տառը ապստամբության խորհրդանիշ է, և միասին այս երեք տառերը՝ առաջինը, տասներեքերորդը և վերջինը, միավորվելով կազմում են եբրայական «Ճշմարտություն» բառը:

1776-ը ներկայացնում է 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը և նշանավորում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակի սկիզբը: Այն նշանավորում է վերջին անձրևի ցողման սկիզբը, որը այն ժամանակաշրջանն է, երբ վիշապը ծառայությունների դիմաց տրվում է գազանին, քանի որ Դեմոկրատական վիշապ կուսակցությունը պարտվելու է Հանրապետական գազան կուսակցությանը:

Այդ պատմության ընթացքում ճշմարիտ բողոքական եղջյուրի կնքումը կատարվում է այն ժամանակահատվածում, երբ Տերը երկրորդ անգամ մեկնում է Իր ձեռքը՝ հավաքելու այն ժողովրդին, որոնք բնութագրված են որպես Իսրայելի վտարանդիներ, և որոնք Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ պիտի բարձրացվեն որպես դրոշ:

2020 թվականի հուլիսի 18-ին ճշմարիտ բողոքական եղջյուրը ցրվեց, և 2001 թվականից քսաներկու տարի անց՝ 2023 թվականի հուլիսին, երկրորդ հավաքման գործը նախաձեռնվեց անապատում աղաղակողի մի ձայնով: Առաջին հավաքումը տեղի ունեցավ 2001 թվականին, երբ Հայտնության տասնութերորդ գլխի հրեշտակը իջավ, մինչ Նյու Յորք քաղաքի մեծ շենքերը վայր էին ընկնում: Այդ հրեշտակի իջնելը ներկայացնում էր կնքման ժամանակի սկիզբը, իսկ Միքայել հրեշտակապետի իջնելը 2020 թվականի հուլիսի 18-ին ներկայացնում էր կնքման ժամանակի ավարտը: Հիսուսը, որպես Ալֆա և Օմեգա, միշտ վախճանը պատկերում է սկզբի միջոցով, ուստի 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին սկսված առաջին հավաքման մարգարեական տարրերը ներկայացնում են այն մարգարեական տարրերը, որոնք տեղի են ունենում երկրորդ հավաքման ընթացքում:

Կան երկրորդ հավաքման երեք հստակ օրինակներ, որոնք ներկայացնում են հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակի պատմության ավարտական շրջանը, և

դրանք են՝ Քրիստոսի պատմությունը, առաջին և երկրորդ հրեշտակների լուրերի պատմությունը՝ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ից մինչև 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ը, ինչպես նաև երրորդ հրեշտակի պատմությունը՝ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ից մինչև 1863 թվականի ապստամբությունը: Այդ երեք վկաները հաստատում են հարյուր քառասունչորս հազարի երկրորդ հավաքումը՝ 2023 թվականի հուլիսից մինչև շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը: Եթե յուրաքանչյուր պատմությունից առանձնացնենք մեկ որոշակի տարր, ապա կգտնենք երրորդ վայի դերի ապացույցը:

1844 թվականի օգոստոսի 17-ին Էքզեթերի ճամբարային ժողովի ավարտին հռչակվեց Կեսգիշերային Աղաղակի լուրը: Այդ հռչակումը ներկայացնում էր Կեսգիշերային Աղաղակի լուրի հռչակումը հարյուր քառասունչորս հազարի պատմության մեջ, որովհետև երկու պատմություններն էլ եղել և են տասը կույսերի առակի կատարման դրսևորումը: Քույր Ուայթը ցույց է տալիս, որ Քրիստոսի հաղթական մուտքը Երուսաղեմ ներկայացնում էր 1844 թվականի Կեսգիշերային Աղաղակի հռչակումը: Միակ անգամը, երբ Քրիստոս երբևէ կենդանու վրա հեծավ, Նրա մուտքն էր Երուսաղեմ, և կենդանին, որի վրա Նա հեծավ, ավանակ էր, որը իսլամի խորհրդանիշն է: 1844-ից մինչև 1863 թվականն ընդգրկող երկրորդ հավաքման ժամանակաշրջանում Քույր Ուայթը 1848 թվականին նշում է, որ եվրոպական ազգերը բարկացվում էին, և այդ պատմության մեջ ազգերի բարկացումն իրականացվում էր շարունակական պատերազմի սպառնալիքներով, որոնք իսլամի կողմից բերվում էին Եվրոպայի վրա: Երկրորդ հավաքման երեք պատմություններից յուրաքանչյուրում նույնացվում է երրորդ վայի իսլամի դերը:

Հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին՝ երրորդ վայի իսլամի կողմից անակնկալ հարձակումով Միացյալ Նահանգների ժամանակակից փառավոր երկրի վրա: Քսաներկու տարի անց՝ 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ին, երրորդ վայի իսլամը անակնկալ հարձակում գործեց հին փառավոր երկրի վրա: Շուտով եկելիք կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, որը Հայտնություն տասնմեկի մեծ երկրաշարժն է, երրորդ վայը հանկարծ կրկին գալիս է, երբ այն ևս մեկ անգամ անակնկալ հարձակում է իրականացնում ժամանակակից փառավոր երկրի վրա:

Բառացի Իսրայելով ներկայացված ապստամբությունը՝ որպես իրենց Մեսիային խաչածների խորհրդանիշ, և երրորդ վայի իսլամի երեք անակնկալ հարձակումները կրում են «Ճշմարտության» դրոշմը: Հաղորդությունը, որը կնքում է հարյուր քառասունչորս հազարը, իրագործում է Աստծո վերջին օրերի ժողովրդի երկրորդ անգամ հավաքման գործը, տեղի է ունենում այն ժամանակաշրջանում, երբ երրորդ վայի իսլամի գործունեությունները ակտիվ են:

«Երկրորդ հավաքում» ներկայացված մարգարեական ժամանակահատվածը հստակորեն նույնականացնում է այն որոշակի մարգարեական ժամանակաշրջանները, որոնք կազմում են «Երկրորդ հավաքման» ամբողջ պատմությունը: Քրիստոսի իջնելը Իր հարությունից հետո նշանավորում է խաչի ժամանակ ցրվածներին հավաքելու Իր գործի սկիզբը:

Այն ժամանակ Յիսուսն ասաց նրանց. «Այս գիշեր դուք բոլորդ պիտի գայթակղուեք իմ պատճառով, որովհետեւ գրուած է. «Կը զարնեմ հովուին, եւ հօտի ոչխարները պիտի ցրուեն»: Մատթէոս 26:31.

Գերեզմանի մեջ անցկացրած երեք օրերից հետո Քրիստոսը իջավ աշակերտների մոտ՝ սկիզբ դնելով անձնական ուսուցման քառասնօրյա ժամանակաշրջանի, որին հաջորդեց միասնության և աղոթքի տասնօրյա շրջան՝ նախապատրաստելով Հոգեգալստին Սուրբ Հոգու անչափ հեղման համար:

Առաջին գիրքն իսկ գրեցի, ո՛վ Թեոփիլոս, այն բոլորի մասին, որ Հիսուս սկսեց թե՛ գործել և թե՛ ուսուցանել, մինչև այն օրը, երբ վեր առնվեց՝ այն բանից հետո, երբ Սուրբ Հոգով պատվիրաններ էր տվել այն առաքյալներին, որոնց ընտրել էր. որոնց էլ իր չարչարանքից հետո կենդանի ներկայացրեց իրեն բազմաթիվ անսխալ ապացույցներով՝ նրանց կողմից երևալով քառասուն օր և խոսելով Աստծո արքայությանը վերաբերող բաների մասին. և նրանց հետ միասին գտնվելով՝ պատվիրեց նրանց, որ Երուսաղեմից չհեռանան, այլ սպասեն Հոր խոստմանը, որի մասին, ասում էր նա, դուք ինձանից լսեցիք: Որովհետև Հովհաննեսը ճշմարտապես ջրով մկրտեց, բայց դուք ոչ շատ օրերից հետո պիտի մկրտվեք Սուրբ Հոգով: Ուստի, երբ նրանք հավաքվել էին, հարցրին նրան՝ ասելով. «Տե՛ր, այս ժամանակո՞ւմ ես դարձյալ վերականգնելու թագավորությունը Իսրայելին»: Եվ նա ասաց նրանց. «Ձեզ չէ տրված իմանալ ժամանակներն ու ժամկետները, որոնք Հայրն իր իշխանության տակ է դրել: Բայց զորություն պիտի ընդունեք, երբ Սուրբ Հոգին գա ձեզ վրա, և իմ վկաները պիտի լինեք թե՛ Երուսաղեմում, թե՛ ամբողջ Հրեաստանում, թե՛ Սամարիայում, և մինչև երկրի ծայրերը»: Եվ այս խոսքերն ասելուց հետո, մինչ նրանք դիտում էին, նա վեր առնվեց, և ամպը նրան վերցրեց նրանց աչքերի առաջից.... Եվ երբ Պենտեկոստի օրը լիովին հասավ, նրանք բոլորն միաբանությամբ մեկտեղ էին: Եվ հանկարծ երկնքից ձայն եղավ՝ ինչպես սաստիկ սլացող հողմի, և այն լցրեց ամբողջ տունը, ուր նրանք նստած էին: Գործք 1:1-9, 2:1, 2:

Քառասուն օրերի ընթացքում, որոնց հաջորդելու էին այն տասը օրերը, երբ աշակերտները պիտի «սպասեին» Հոր խոստմանը, Քրիստոսը երկրորդ անգամ հավաքում էր Իր աշակերտներին: Երուսաղեմում սպասելու ժամանակաշրջանը խորհրդանիշ է հապաղման ժամանակի՝ համահունչ Մատթէոս քսանհինգի և Ամբակում երկուսի հապաղման ժամանակներին: Ամբողջ ժամանակաշրջանը Քրիստոսի կողմից նույնացվում է որպես սկսված Եղիայի գործով, երբ Հովհաննեսը մկրտում էր, և ամբողջ ժամանակաշրջանը ավարտվեց Հոգու Սուրբ մկրտությամբ՝ Հոգեգալստին: Մկրտությունը մահվան, թաղման և հարության խորհրդանիշ է, ուստի ամբողջ ժամանակաշրջանի միջին սահմանաքարը խաչն էր, որովհետև ամբողջ ժամանակաշրջանը կրում է «Ճշմարտություն» դրոշմը:

Ամբողջ ժամանակաշրջանը սկսվում է Հովհաննեսի կողմից Քրիստոսի մկրտությամբ, երբ Սուրբ Հոգին աղավնու կերպարանքով իջավ: Այնուհետև սկսվեց այն աշակերտների հավաքման գործը, որոնք պիտի լինեին քրիստոնեական տաճարի հիմքը: Այդ ժամանակաշրջանի վերջում Քրիստոս երկրորդ անգամ հավաքում է Իր

աշակերտներին, և երկրորդ հավաքման ժամանակաշրջանը առաջին հավաքման ժամանակաշրջանի կրկնությունն է, որովհետև Քրիստոս որևէ բանի վախճանը պատկերում է նրա սկզբով:

Խաչը նախանշված էր Քրիստոսի մկրտությամբ, և այդ երկու իրադարձություններն էլ սկիզբ դրեցին աշակերտների համախմբման գործին: Սկիզբն ու վախճանը նույնականացնող նշանը ներկայացնում է մահը, թաղումը և հարությունը: Հարությունից հետո՝ անապատում եղած քառասուն օրվա փորձությունը ներկայացնում էր Նրա իջնելուց հետո աշակերտներին տրված քառասուն օրվա ուսուցումը: Այդ քառասուն օրերը երկուսն էլ ներկայացնում են մի հիմնական ճշմարտություն, որն Հիսուսն արտահայտում է այսպես. «Գրված է. Մարդը միայն հացով չի ապրի, այլ Աստծու բերանից դուրս եկող ամեն խոսքով»:

Այդ ժամանակաշրջանում Հիսուսը աշակերտներին բացեց այն ամենը, ինչ մարգարեները վկայել էին Քրիստոսի մասին՝ այդպիսով նույնացնելով այդ շրջանը որպես Իր մարգարեական Խոսքի բացում:

Եվ ահա նրանցից երկուսը նույն օրը գնում էին մի գյուղ, որ կոչվում էր Էմմաուս, և Երուսաղեմից մոտ վաթսուն ասպարեզ էր հեռու: Եվ նրանք իրար հետ խոսում էին այս բոլոր պատահած բաների մասին: Եվ եղավ, մինչ նրանք հաղորդակցվում ու խորհրդածում էին, ինքը՝ Հիսուսը, մոտեցավ և նրանց հետ գնում էր: Բայց նրանց աչքերը բռնված էին, որպեսզի Նրան չճանաչեն: ... Այն ժամանակ Նա նրանց ասաց. Ո՛վ անմիտներ և սրտով դանդաղ՝ հավատալու ամենին, ինչ մարգարեները խոսեցին. մի՞ թե Քրիստոսը չպետք է կրեր այս չարչարանքները և մտներ Իր փառքի մեջ: Եվ սկսելով Մովսեսից ու բոլոր մարգարեներից՝ Նա նրանց բոլոր Գրքերում մեկնում էր Իր մասին եղած բաները: Եվ նրանք մոտեցան այն գյուղին, ուր գնում էին, և Նա ձևացրեց, թե ավելի հեռու պիտի գնար: Բայց նրանք ստիպեցին Նրան՝ ասելով. Մնա՛ մեզ հետ, որովհետև երեկո է մոտենում, և օրը բավական անցել է: Եվ Նա ներս մտավ՝ նրանց հետ մնալու: Եվ եղավ, երբ նրանց հետ սեղան էր նստել, վերցրեց հացը, օրհնեց, կտրեց և տվեց նրանց: Եվ նրանց աչքերը բացվեցին, և նրանք ճանաչեցին Նրան, և Նա անհետացավ նրանց տեսողությունից: Դուկաս 24:13-16, 26-31:

Քրիստոսը մնաց այն աշակերտների հետ, որոնք չէին ճանաչում, թե Ով է Նա, մինչև որ բացեց նրանց աչքերը, «և Մովսեսից ու բոլոր մարգարեներից սկսելով՝ բոլոր Գրությունների մեջ նրանց բացատրեց Իր մասին եղածը»: Նրանց աչքերը բացվեցին, երբ նրանց տրվեց ուտելու «հաց»: Քառասուն օր անց Քրիստոսը համբարձվեց երկինք և՝ «անհետացավ նրանց աչքի առաջից», ինչպես արել էր Եմմաուսի աշակերտների հետ՝ ուսուցման քառասուն օրերի սկզբում: Այնուհետև նրանք սկսեցին Պենտեկոստի նախապատրաստության տասը օրը, որը խորհրդանշում է շուտով գալու կիրակնօրյա օրերը:

Մեծ երկրաշարժի ժամանակ, որը կիրակնօրյա օրենքն է, իսլամի երրորդ վայր շուտով գալիս է, և իսլամը Եսայու «խիստ» «արևելյան քամին» է, այսինքն՝ Եզեկիելի այն շունչը, որ գալիս է Հովհաննեսի չորս քամիներից, որոնք զսպված են հարյուր քառասունչորս

հազարի կնքման ընթացքում:

Երբ հարյուր քառասունչորս հազարը կնքվում են, ապա չորս հոդմերը արձակվում են, և «հանկարծակի երկնքից մի ձայն եկավ՝ ինչպես սաստիկ սուրացող հոդմի ձայն, և նա լցրեց ամբողջ տունը»: Երրորդ վայի իսլամը հարվածում է «հանկարծակի» և անսպասելիորեն, և առաջ է բերում «երկնքից եկած ձայնը», որ յոթերորդ փողն է, որը ցույց է տալիս, թե երբ է Աստծո խորհուրդը ավարտվում, և Աստծո խորհուրդը հարյուր քառասունչորս հազարի համար ավարտվում է, երբ Աստվածությունը (Սուրբ Հոգու հեղումը) մշտապես միավորվում է մարդկության հետ, և Տերը հանկարծակի գալիս է Իր տաճարը (այն տունը, ուր աշակերտները հավաքված էին) և ուխտի մեջ է մտնում հարյուր քառասունչորս հազարի հետ:

Մենք կշարունակենք այս ուսումնասիրությունը հաջորդ հոդվածում:

«Տերը ցանկանում է, որ մենք ելնենք լեռը,—ավելի անմիջապես՝ Նրա ներկայության մեջ: Մենք մոտենում ենք մի ճգնաժամի, որը, աշխարհի սկզբից ի վեր եղած որևէ նախորդ ժամանակից առավել, կպահանջի Քրիստոսի անունը կոչած յուրաքանչյուրի լիակատար նվիրվածությունը:»

«Մեր մեջ ճշմարիտ աստվածապաշտության վերածնունդը մեր բոլոր կարիքներից ամենամեծն ու ամենահրատապն է: Մենք պետք է ունենանք Աստծուց եկող սուրբ օծությունը, Նրա Հոգու մկրտությունը, որովհետև սա է սրբազան ճշմարտության տարածման միակ ներգործուն միջոցը: Աստծո Հոգին է, որ կենդանացնում է հոգու անկենդան կարողությունները, որպեսզի գնահատեն երկնային բաները, և զգացմունքները ձգում է դեպի Աստված և ճշմարտությունը:»

«Մեր արտոնությունն է Աստծուն հավատալ Նրա խոսքի համաձայն: Երբ Հիսուսը պատրաստվում էր թողնել Իր աշակերտներին՝ երկինք համբառնալու համար, Նա հանձնարարեց նրանց ավետարանի պատգամը տանել բոլոր ազգերին, լեզուներին և ժողովուրդներին: Նա ասաց նրանց մնալ Երուսաղեմում, մինչև որ օծվեն վերուստ եկող զորությամբ: Սա էական էր նրանց հաջողության համար: Սուրբ օծությունը պետք է գար Աստծո ծառաների վրա: Բոլոր նրանք, ովքեր լիովին ճանաչված էին որպես Քրիստոսի աշակերտներ և առաքյալների հետ կապված էին որպես ավետարանիչներ, հավաքվել էին միասին Երուսաղեմում: Նրանք մի կողմ դրեցին բոլոր տարաձայնությունները: Նրանք միաբանությամբ հարատևում էին աղոթքի և աղաչանքի մեջ, որպեսզի ստանային Սուրբ Հոգու խոստման իրականացումը, որովհետև նրանք պետք է քարոզեին ավետարանը Հոգու դրսևորմամբ և Աստծո զորությամբ: Դա մեծ վտանգի ժամանակ էր Քրիստոսի հետևորդների համար: Նրանք ինչպես ոչխարներ էին գայլերի մեջ, սակայն լի էին արիությամբ, որովհետև Քրիստոսը հարություն էր առել մեռելներից, հայտնվել էր նրանց և խոստացել էր նրանց հատուկ օրհնություն, որը նրանց ունակ պիտի դարձներ դուրս գալ և Իր ավետարանը քարոզել աշխարհին: Նրանք սպասում էին Նրա խոստման կատարմանը և աղոթում էին առանձնահատուկ ջերմեռանդությամբ:»

«Սա հենց այն ընթացքն է, որ պետք է որդեգրեն նրանք, ովքեր մասնակցում են երկնքի ամպերի մեջ Տիրոջ գալստյան հռչակման գործին. որովհետև մի ժողովուրդ պետք է պատրաստվի կանգնելու Աստծո մեծ օրը: Թեև Քրիստոսը Իր աշակերտներին տվել էր այն խոստումը, որ նրանք պիտի ընդունեն Սուրբ Հոգին, սակայն դա չէր վերացնում աղոթքի անհրաժեշտությունը: Նրանք առավել ևս ջերմեռանդորեն աղոթեցին. նրանք միաբանությամբ հարատևեցին աղոթքի մեջ: Նրանք, ովքեր այժմ զբաղված են Տիրոջ գալստյան համար մի ժողովուրդ պատրաստելու այս հանդիսավոր գործով, նույնպես պետք է հարատևեն աղոթքի մեջ: Վաղեմի աշակերտները միաբան էին: Նրանք չունեին ենթադրություններ, չունեին որևէ տարօրինակ տեսություն առաջ քաշելու այն մասին, թե ինչպես պիտի գար խոստացված օրհնությունը: Նրանք մեկ էին հավատի և հոգու մեջ: Նրանք համամիտ էին»:

«Մի կողմ դրեք ամեն կասկած: Վանեցե՛ք ձեր վախերը, ստացե՛ք այն փորձառությունը, որ Պողոսն ուներ, երբ բացականչեց. «Քրիստոսի հետ խաչվեցի. և այլևս ոչ թե ես եմ ապրում, այլ Քրիստոսն է ապրում իմ մեջ. և այն կյանքը, որ հիմա ապրում եմ մարմնի մեջ, ապրում եմ Աստծո Որդու հանդեպ հավատքով, որ սիրեց ինձ և Իրեն մատնեց ինձ համար»: [Գաղատացիս 2:20:] Ամեն ինչ հանձնե՛ք Քրիստոսին, և թող ձեր կյանքը ծածկված լինի Քրիստոսի հետ՝ Աստծո մեջ: Այն ժամանակ դուք բարիքի համար գործություն կլինեք: Մեկը հազարին պիտի հետապնդի, և երկուսը՝ տասը հազարին՝ փախուստի մատնեն»։ Gospel Workers, 369–371.